Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)

den 17 september 2015*

”Överklagande — Statligt stöd — Talan om ogiltigförklaring — Artikel 263 FEUF — Upptagande till sakprövning — Stöd som är olagligt och oförenligt med den inre marknaden — Skyldighet att återkräva stöd — Europeiska kommissionens beslut att inte utsträcka återkravsskyldigheten till att omfatta den som förvärvar stödmottagaren — Berättigat intresse av att få saken prövad — Talan om skadestånd och återkrav av stöd vid nationella domstolar — Talerätt — Sökande som inte är personligen berörd”

I mål C-33/14 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 22 januari 2014,

Mory SA, i likvidation, Pantin (Frankrike),

Mory Team, i likvidation, Pantin,

Superga Invest, tidigare Compagnie française superga d’investissement dans le service (CFSIS), Miraumont (Frankrike),

företrädda av B. Vatier och F. Loubières, avocats, med delgivningsadress i Luxemburg,

klagande,

i vilket den andra parten är:

Europeiska kommissionen, företrädd av T. Maxian Rusche och B. Stromsky, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden M. Ilešič, samt domarna A. Ó Caoimh (referent), C. Toader, E. Jarašiūnas och C. G. Fernlund,

generaladvokat: P. Mengozzi,

justitiesekreterare: handläggaren L. Carrasco Marco,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 27 april 2015,

* Rättegångsspråk: franska.

och efter att den 18 juni 2015 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Mory SA, Mory Team och Superga Invest har yrkat att domstolen ska upphäva det av Europeiska unionens tribunal meddelade beslutet Mory m.fl./kommissionen (T-545/12, EU:T:2013:607) (nedan kallat det överklagade beslutet). Genom det beslutet avvisade tribunalen talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2012) 2401 final av den 4 april 2012 om förvärv av tillgångarna i Sernam-koncernen i samband med att den var föremål för ett förenklat konkursförfarande (nedan kallat det omtvistade beslutet).

Bakgrund till tvisten

2 Klagandena har utgett sig för att vara direkta konkurrenter till Financière Sernam och dess dotterbolag Sernam Services och Aster (nedan tillsammans kallade Sernam-koncernen). Mory SA och Mory Team (nedan tillsammans kallade Mory-bolagen) var verksamma på området för traditionella budtjänster och expressbudtjänster innan de försattes i likvidation. Superga Invest, tidigare Compagnie française superga d'investissement dans le service (CFSIS), var huvudaktieägare i Mory-bolagen.

3 Kommissionen beviljade, genom beslut av den 23 maj 2001 avseende statligt stöd NN 122/2000 (tidigare NJ 140/2000) (EGT C 199, s. 15), ett omstruktureringsstöd till Sernam-koncernen (nedan kallat Sernam 1-beslutet).

4 Kommissionen bekräftade, genom beslut 2006/367/EG av den 20 oktober 2004 om det statliga stöd som Frankrike delvis utbetalat till företaget Sernam (EUT L 140, 2006, s. 1) (nedan kallat Sernam 2-beslutet) att det stöd som beviljats genom Sernam 1-beslutet var förenligt med den inre marknaden på vissa villkor. Kommissionen framhöll även att det fanns ytterligare ett stöd, vilket var oförenligt med den inre marknaden och vilket Republiken Frankrike var skyldig att återkräva.

5 Genom en skrivelse av den 16 juli 2008 underrättade kommissionen Republiken Frankrike om sitt beslut att inleda ett formellt granskningsförfarande enligt artikel 108.2 FEUF avseende Frankrikes tillämpning av Sernam 2-beslutet. Beslutet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 9 januari 2009 (EUT C 4, s. 5).

6 Den 27 juni 2011 beslutade tribunal de commerce de Bobigny (Frankrike) att Mory-bolagen skulle bli föremål för ett förenklat konkursförfarande.

7 Den 31 januari 2012 beslutade tribunal de commerce de Nanterre (Frankrike) att Financière Sernam och Sernam Services skulle bli föremål för ett förenklat konkursförfarande.

8 Den 3 februari 2012 försattes Aster i likvidation, varvid verksamheten fortsatte att drivas, genom beslut av tribunal de commerce de Pontoise.

9 Den 9 mars 2012 antog kommissionen beslut 2012/398/EU om statligt stöd SA.12522 (C 37/08) – Frankrike – Tillämpningen av Sernam 2-beslutet (EUT L 195, s. 19) (nedan kallat Sernam 3-beslutet). I artikel 1 i det beslutet anges att Sernam-koncernen har beviljats statligt stöd som är olagligt och som är oförenligt med den inre marknaden (nedan kallat det aktuella stödet). Enligt artikel 2 i samma beslut ska Republiken Frankrike återkräva det aktuella stödet från den koncernen.

10 Samma dag skickades två anbud om förvärv till Sernam-koncernens konkursförvaltare, varav det första kom från Geodis Calberson (nedan kallat Calberson), dotterbolag inom Geodis-koncernen (nedan kallad Geodis), verksamt inom området för budtjänster, och det andra från BMV. Calbersons anbud om förvärv var underställt villkoret att ”ingen skyldighet att återbetala hela eller delar av [det aktuella stödet] som utbetalats till [Sernam-koncernen] kan överföras med de tillgångar som förvärvas eller på grund av förvärvet, eller åläggas förvärvaren”. BMV:s anbud åtföljdes inte av något sådant villkor, men framställdes såsom oskiljbart från Calbersons anbud och upphörde att gälla om det bolagets anbud avvisades.

11 Den 23 mars 2012 bad Republiken Frankrike kommissionen att bekräfta att den skyldighet att återbetala det statliga stödet som ålåg Sernam-koncernen enligt Sernam 3-beslutet inte skulle utsträckas till att gälla Geodis och BMV, för det fall dessa förvärvade en del av Sernam-koncernens tillgångar.

12 Genom det omtvistade beslutet underrättade kommissionen Republiken Frankrike om att den återbetalningsskyldighet som ålagts Sernam-koncernen enligt artikel 2 i Sernam 3-beslutet inte skulle utsträckas till att omfatta Geodis och BMV, eftersom det inte förelegat någon ekonomisk kontinuitet mellan Sernam-koncernen och de två potentiella köparna. Kommissionen preciserade i punkt 54 i det omtvistade beslutet att det beslutet inte avsåg huruvida köparnas investering bestående i förvärvet av vissa andelar i Sernam-koncernen är rationell. Således föregrep inte det beslutet bedömningen av investeringen mot bakgrund av artikel 107.1 FEUF.

13 Den 10 april 2012 lade Calberson ett nytt anbud om förvärv som meddelades Sernam-koncernens konkursförvaltare. Det budet innehöll inte det villkor som återfanns i det ursprungliga budet.

14 Den 13 april 2012 antog tribunal de commerce de Nanterre de bud som Calberson och BMV hade lagt och beslutade att vissa andelar i Sernam Services skulle överföras till dem med verkan från den 7 maj 2012.

15 Den 10 juli 2012 försattes Mory-bolagen i likvidation genom beslut av tribunal de commerce de Bobigny.

Förfarandet vid tribunalen och det överklagade beslutet

16 Klagandena väckte, genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 17 december 2012, talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet.

17 Kommissionen framställde, genom handling som inkom till tribunalens kansli den 25 mars 2013, en invändning om rättegångshinder med hänvisning till artikel 114.1 i tribunalens rättegångsregler. Kommissionen gjorde gällande att klagandena inte hade visat att de hade något berättigat intresse av att väcka talan mot det omtvistade beslutet och vidare att de inte var personligen berörda av det beslutet i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF.

18 Av det överklagade beslutet framgår att tribunalen fann att klagandena inte hade visat att de hade något berättigat intresse av att väcka talan mot det omtvistade beslutet. Tribunalen ansåg således att talan med beaktande av endast den grunden inte kunde prövas och ansåg det inte vara nödvändigt att pröva huruvida det, såsom kommissionen påstått, förelåg ett rättegångshinder som inte kunde avhjälpas, eftersom klagandena inte var personligen berörda av det omtvistade beslutet. Tribunalen framhöll att varken den talan som väckts av Mory-bolagen den 25 april 2007 vid tribunal administratif de Paris (Frankrike), i syfte att det aktuella stödet skulle återkrävas, eller den talan som samma företag väckt den 7 maj 2013 vid tribunal de commerce de Paris, i syfte att bland annat Sernam-koncernen och Geodis skulle ha solidariskt skadeståndsansvar för den skada som de företagen orsakat dem, innebar att de hade ett sådant berättigat intresse av att få saken prövad.

Parternas yrkanden och förfarandet vid domstolen

19 Klagandena har i sitt överklagande yrkat att domstolen ska

— upphäva det överklagade beslutet,

— återförvisa målet till tribunalen för ny prövning i sak, och

— förordna att frågan om rättegångskostnader ska anstå.

20 Kommissionen har yrkat att överklagandet ska ogillas och att klagandena ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

21 Calberson ansökte genom handling som inkom till domstolens kansli den 19 maj 2014, med stöd av artikel 40 andra stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol, om att få intervenera till stöd för kommissionens yrkanden i förevarande mål.

22 Denna begäran avslogs genom ett beslut av domstolens ordförande den 27 februari 2015.

Begäran om återupptagande av det muntliga förfarandet

23 Klagandena har, efter det att generaladvokaten föredragit sitt förslag till avgörande, genom skrivelse som inkom till domstolens kansli den 29 juni 2015, begärt att domstolen ska återuppta det muntliga förfarandet. Till stöd för sin begäran har klagandena gjort gällande att de nya argument som generaladvokaten har framfört i sitt förslag till avgörande, bland annat beträffande hur det omtvistade beslutet ska bedömas mot bakgrund av prövningen av talerätten i den mening som avses i artikel 263 FEUF och dessa arguments betydelse för prövningen av överklagandet, innebär att det krävs ett kontradiktoriskt förfarande för det fall att domstolen skulle besluta att slutligt avgöra målet.

24 Domstolen erinrar om att det i domstolens stadga och i domstolens rättegångsregler inte föreskrivs någon möjlighet för parterna att inkomma med yttranden över generaladvokatens förslag till avgörande (se domen Vnuk, C-162/13, EU:C:2014:2146, punkt 30 och där angiven rättspraxis).

25 Enligt artikel 252 andra stycket FEUF ska generaladvokaterna vid offentliga domstolssessioner, fullständigt opartiskt och oavhängigt, lägga fram motiverade yttranden i ärenden som enligt stadgan för domstolen kräver deras deltagande. Domstolen är varken bunden av generaladvokatens förslag till avgörande eller av den motivering som ligger till grund för förslaget (se dom kommissionen/Parker Hannifin Manufacturing och Parker-Hannifin, C-434/13 P, EU:C:2014:2456, punkt 29 och där angiven rättspraxis).

26 Att en av parterna inte delar det synsätt som generaladvokaten antagit i förslaget till avgörande, oavsett vilka frågor som denne väljer att pröva, kan följaktligen i sig inte utgöra ett tillräckligt skäl för att återuppta det muntliga förfarandet (dom E.ON Energie/kommissionen, C-89/11 P, EU:C:2012:738, punkt 62).

27 I enlighet med artikel 83 i domstolens rättegångsregler får domstolen emellertid, efter att ha hört generaladvokaten, besluta att den muntliga delen av förfarandet ska återupptas, bland annat om domstolen anser att den inte har tillräcklig kännedom om omständigheterna i målet, eller om målet ska avgöras på grundval av ett argument som inte har avhandlats mellan parterna eller de berörda som avses i artikel 23 i stadgan för domstolen (dom Nordzucker, C-148/14, EU:C:2015:287, punkt 24).

28 Ett sådant fall föreligger inte här. Klagandena och kommissionen har nämligen, såväl under den skriftliga som under den muntliga delen av förfarandet, framfört samtliga faktiska och rättsliga argument till stöd för sina påståenden, vilket inbegriper argument rörande talerätt i den mening som avses i artikel 263 FEUF. Domstolen finner således, efter att ha hört generaladvokaten, att den har kännedom om de omständigheter som är nödvändiga för att kunna avgöra målet och att dessa omständigheter har avhandlats vid den.

29 Av det ovanstående följer att det saknas skäl att återuppta den muntliga delen av förfarandet.

Prövning av överklagandet

30 Klagandena har åberopat två grunder till stöd för sitt överklagande. Den första grunden avser att tribunalen gjorde en felaktig bedömning i flera avseenden när den prövade om de hade ett berättigat intresse av att väcka talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet. Som andra grund har klagandena gjort gällande att tribunalen åsidosatte artikel 263 fjärde stycket FEUF genom att inte fastställa att de är direkt och personligen berörda av nämnda beslut.

31 Klagandena har inledningsvis gjort gällande att man inte kan göra åtskillnad mellan begreppen berättigat intresse av att få saken prövad och ”direkt och personligen berörd”. Klagandena menar att dessa båda begrepp till och med helt sammanfaller såvitt avser bedömningen av huruvida en talan som väckts av en part som beslutet inte är riktat till i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF kan tas upp till sakprövning. Det skulle enligt klagandena nämligen vara ologiskt att anse att en person som är direkt och personligen berörd av ett beslut inte har ett berättigat intresse av att få saken prövad. Genom att tribunalen fann att det är fråga om två olika begrepp åsidosatte den, enligt klagandena, artikel 263 fjärde stycket FEUF. De menar att det är tillräckligt att visa att en person är direkt och personligen berörd för att den personens talan ska kunna tas upp till sakprövning.

Den första grunden

Parternas argument

32 Klagandena har genom den första grunden gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning i flera avseenden när den drog slutsatsen att klagandena inte hade visat att de hade ett berättigat intresse av att väcka talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet.

33 För det första har klagandena anfört att tribunalens resonemang på ett flertal punkter är motsägelsefullt och utgör felaktig rättstillämpning. I punkterna 29–35 i det överklagade beslutet slog tribunalen nämligen fast att Morys deltagande i det administrativa förfarande som föregick antagandet av Sernam 2-beslutet inte innebar att det hade ett berättigat intresse av att få saken prövad.

34 Klagandena anser inledningsvis att tribunalen förde ett motsägelsefullt resonemang när den, i punkt 31 i det överklagade beslutet till stöd för slutsatsen att klagandena inte har något berättigat intresse av att få saken prövad, bland annat hänvisade till rättspraxis på området för statligt stöd enligt vilken en sökande alltid måste visa att beslutet att ett stöd är förenligt med den inre marknaden kan påverka dess ställning på marknaden, och sedan i punkt 57 i det överklagade beslutet angav att kommissionen i det omtvistade beslutet inte hade uttalat sig om huruvida det var fråga om stöd och huruvida detta i sådant fall var förenligt med den inre marknaden på grundval av artikel 108 FEUF.

35 Vidare innebär tribunalens bedömning i punkt 33 i det överklagade beslutet enligt vilken frågan om villkoren för återkrav av det aktuella stödet uteslutande avser kommissionen och den berörda medlemsstaten, att det principiellt är uteslutet att en annan part än den medlemsstat som berörs av

beslutet om återkrav har ett berättigat intresse av att få saken prövad med avseende på ett beslut som rör villkoren för återkrav av nämnda stöd. Ett sådant synsätt är oförenligt med bestämmelserna i artikel 263 fjärde stycket FEUF, enligt vilka talan mot ett sådant beslut får väckas av samtliga personer som direkt eller personligen berörs av det.

36 Slutligen menar klagandena att tribunalens resonemang bidrar dels till att begreppen berättigat intresse av att få saken prövad och berörd person förväxlas, dels till att det blir oklart hur det omtvistade beslutets art ska bedömas, genom att detta i vissa delar av det överklagade beslutet kvalificeras som ett *sui generis*-beslut, i andra delar av som ett beslut som endast avser villkoren för återkrav av ett stöd och ibland som ett beslut som rör förekomsten eller avsaknaden av överföring av ett oförenligt stöd och som rör kringgående av ett beslut om återkrav. Dessa oklarheter har enligt klagandena till syfte att dölja att tribunalen i det överklagade beslutet inte antog samma synsätt som i domen Ryanair/kommissionen (T-123/09, EU:T:2012:164).

37 För det andra anser klagandena att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och gjorde en oriktig bedömning när den i punkterna 36–51 i det överklagade beslutet slog fast att de förfaranden som inletts vid nationella domstolar i syfte att det aktuella stödet ska återkrävas och skadestånd erhållas inte innebär att klagandena har ett berättigat intresse av att få saken prövad vid unionsdomstolarna.

38 Klagandena har i detta avseende inledningsvis gjort gällande att tribunalen gjorde fel när den bedömde att ett intresse av att väcka talan mot ett unionsbeslut endast kan anses föreligga om detta medför att en part får möjlighet att väcka en skadeståndstalan vid nationella domstolar. Ett berättigat intresse av att få saken prövad kan nämligen även anses föreligga som en följd av en talan om att den berörda medlemsstaten ska återkräva stöd. I förevarande fall väckte Mory en sådan talan vid tribunal administratif de Paris i syfte att Republiken Frankrike skulle tvingas återkräva det aktuella stödet av samtliga på varandra följande mottagare, däribland Geodis. Enligt klagandena ankommer det varken på kommissionen eller på tribunalen att ifrågasätta deras berättigade intresse av att få saken prövad inom ramen för detta förfarande, eftersom förfarandet inletts i vederbörlig ordning och har sin gång.

39 Klagandena har vidare gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig bedömning när den slog fast att deras berättigade intresse av att få saken prövad inte hade styrkts av det skälet att de under flera år inte vidtagit några åtgärder i syfte att erhålla ersättning för den skada som de lidit till följd av den snedvridning av konkurrensen som det aktuella stödet orsakat. Enligt klagandena blev det nämligen möjligt att väcka talan om skadestånd först efter det att Sernam 3-beslutet antogs, varigenom nämnda stöd förklarades oförenligt med den inre marknaden. Dessutom omnämndes den talan i den ansökan som ingavs till tribunalen och väcktes innan det överklagade beslutet meddelades. Det var under alla omständigheter fel av tribunalen att ersätta den nationella domstolens bedömning av om den skadeståndstalan som väckts mot Geodis var välgrundad med sin egen och slå fast att man inte kunde vinna framgång med den talan och att utgången i målet om ogiltigförklaring som var anhängigt vid tribunalen inte påverkade utgången i skadeståndsmålet vid de nationella domstolarna.

40 Slutligen anser klagandena att en talan om skadestånd vid nationell domstol mot Geodis är berättigad, eftersom Geodis ska anses utgöra den nuvarande mottagaren av det aktuella stödet och att det företaget i den egenskapen ska anses vara skyldigt att ersätta Mory-bolagen för de negativa verkningarna av beviljandet av nämnda stöd, solidariskt med efterföljande mottagare och deras distributör, Société nationale des chemins de fer français (SNCF). Dessutom skulle klagandena, om det omtvistade beslutet ogiltigförklarades, kunna åberopa den i fransk rätt gällande teorin om ”obehörig vinst” mot Geodis vid den nationella domstolen.

41 För det tredje har klagandena anmärkt mot att tribunalen slagit fast att Superga Invest inte har något berättigat intresse av att få saken prövad, då tribunalen bedömde att det bolagets berättigade intresse av att få saken prövad inte följer av Mory-bolagens, i vilka Superga Invest är huvudaktieägare.

42 För det fjärde har klagandena anmärkt mot att tribunalen, i punkterna 54–58 i det överklagade beslutet, slog fast att de inte hade hindrats från att utöva sina processuella rättigheter med avseende på inledande av ett formellt granskningsförfarande med stöd av artikel 108.2 FEUF.

43 Inledningsvis har klagandena framhållit att de hade upplyst kommissionen om att det förelåg risk för kringgående som en följd av den planerade överlåtelsen men att kommissionen, genom att anta det omtvistade beslutet omöjliggjorde ett fördjupat granskningsförfarande och således inskränkte klagandenas processuella rättigheter. Klagandena menar att de härigenom fråntogs möjligheten att få till stånd ett fördjupat granskningsförfarande, inte avseende nya stöd, utan avseende felaktig tillämpning av Sernam 3-beslutet.

44 Vidare menar klagandena att tribunalen avsiktligt undvek att pröva om klagandena direkt eller personligen berördes av det omtvistade beslutet i syfte att kringgå frågan om det omtvistade beslutets art, ett beslut som kommissionen ansåg utgöra ett *sui generis*-beslut. Eftersom klagandena personligen berörs av nämnda beslut, anser de att de har rätt att väcka talan mot det, så att tribunalen ges möjlighet att pröva om kommissionen var behörig att anta det beslutet trots avsaknaden av rättslig grund.

45 Klagandena har slutligen anmärkt mot att tribunalen i punkt 33 i det överklagade beslutet fann att det omtvistade beslutet inte avser frågan huruvida de statliga stöden är förenliga med den inre marknaden, utan villkoren för återkrav av det aktuella stödet, och därför endast berör kommissionen och den medlemsstat som återkravsskyldigheten åligger. Den fråga som ska prövas är enligt klagandena således inte huruvida Geodis har beviljats ett nytt stöd, utan huruvida de villkor enligt vilka Geodis förvärv av tillgångarna i Sernam-koncernen skulle genomföras utgjorde en korrekt tillämpning av Sernam 3-beslutet eller, tvärtom, en felaktig tillämpning av detta beslut. Enligt klagandena gäller att så snart som ett villkor för återkrav kan utgöra en felaktig tillämpning av ett beslut om återkrav av ett stöd, ska kommissionen inleda ett formellt granskningsförfarande om den anser att det råder allvarliga tvivel därom.

46 Enligt kommissionen saknas det grund för klagandenas påståenden av två skäl: dels hade Mory-bolagen, vid den tidpunkt då talan om ogiltigförklaring väcktes, försatts i likvidation och konkurrerade därför inte med något företag, dels skulle en ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet inte vara av verkligt intresse inom ramen för en skadeståndstalan vid en nationell domstol med anledning av den konkurrensskada som de tidigare påstår sig ha lidit.

47 Kommissionen har inledningsvis gjort gällande att de argument som framförts inom ramen för den första och den fjärde delgrunden är knutna till klagandenas talerätt och inte till deras berättigade intresse av att få saken prövad. Dessa argument kan således inte visa att de har ett berättigat intresse av att få det omtvistade beslutet prövat.

48 I övrigt anser kommissionen att varken talan om återkrav eller talan om skadestånd vid de nationella domstolarna innebär att klagandena har ett berättigat intresse av att få saken prövad vid unionsdomstolen.

49 Vad beträffar talan om återkrav som ingetts till tribunal administratif de Paris, har kommissionen påpekat att då Mory-bolagen endast finns kvar eftersom detta krävs på grund av deras likvidation, är det uteslutet att de kan anses ha ett berättigat intresse av att få till stånd en prövning som avser återuppbyggnaden av deras konkurrensställning genom återkrav av det aktuella stödet. Klagandena har för övrigt, i sin ansökan vid tribunalen, endast nämnt möjligheten att väcka talan om skadestånd för att försöka motivera att de har ett berättigat intresse av att få saken prövad. Enligt kommissionen har klagandena för övrigt inte rätt att i ett mål om överklagande framföra argumentet att talan om återkrav vid tribunal administratif de Paris även avser återkrav av det aktuella stödet från Geodis. Denna utvidning av talan gjordes nämligen efter det att det överklagade beslutet hade meddelats och ansökan vid tribunalen innehöll inte det argumentet.

50 I andra hand har kommissionen gjort gällande att det, under alla omständigheter, inte är fastställt att det finns någon grund för talan vid tribunal administratif de Paris eller att klagandena har någon som helst möjlighet att vinna framgång enligt nationell rätt. Enligt kommissionen förefaller det dessutom som om tribunal administratif de Paris kommer att fatta beslut om att anledning saknas att döma i målet. När kommissionen har fattat ett beslut som, såsom i förevarande fall, innebär att det aktuella stödet förklaras oförenligt med den inre marknaden och att det ska återkrävas, förfaller ändamålet med det förfarande som tidigare inletts vid den nationella domstolen.

51 Vad beträffar talan om skadestånd som väckts vid tribunal de commerce de Paris, har kommissionen gjort gällande att det inte räcker att en sökande, för att motivera att den har ett berättigat intresse av att ett kommissionsbeslut ogiltigförklaras, vid unionsdomstolen hänvisar till vilken skadeståndstalan som helst som skulle kunna väckas i framtiden eller som i förekommande fall redan har väckts vid en nationell domstol, på den grunden att unionsdomstolens ogiltigförklaring av det beslutet skulle öka möjligheterna till att skadeståndtalan vinner bifall, utan att visa att det finns skäl att tro att den skulle vinna bifall om kommissionens beslut ogiltigförklarades. Även om tribunalen inte ska ersätta den nationella domstolens bedömning av om den skadeståndstalan som anhängiggjorts vid den nationella domstolen är välgrundad med sin egen bedömning, bör den åtminstone pröva om klagandena har visat att det verkligen föreligger ett berättigat intresse av att väcka talan om ogiltigförklaring av ett kommissionsbeslut i syfte att öka möjligheterna att vinna framgång med skadeståndstalan.

52 Kommissionen anser att något sådant inte visats i förevarande mål. Den bedömning som tribunalen gjorde i detta avseende var korrekt, vilken för övrigt utgör en bedömning av de faktiska omständigheterna som domstolen inte har att göra inom ramen för ett mål om överklagande. Klagandena ingav endast sin talan om skadestånd i syfte att bemöta de argument som kommissionen framförde i sin invändning om rättegångshinder och detta mer än ett år efter antagandet av Sernam 3-beslutet. Vad beträffar möjligheten att med framgång framföra ett argument som är grundat på den i fransk rätt gällande teorin om ”obehörig vinst” mot Geodis vid den nationella domstolen, framfördes det argumentet för första gången i målet om överklagande och det är följaktligen uppenbart att överklagandet inte kan vinna bifall på den grunden.

53 Kommissionen anser slutligen att tribunalen gjorde en riktig bedömning när den i punkt 53 i det överklagade beslutet slog fast att Mory-bolagen, då de inte längre bedriver någon verksamhet, inte kunde drabbas av några konkurrensnackdelar som Superga Invest skulle få ta konsekvenserna av.

Domstolens bedömning

54 Klagandena har genom den första grunden gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig bedömning i flera avseenden när den slog fast att klagandena inte hade visat att de hade ett berättigat intresse av att väcka talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF.

55 Enligt domstolens praxis kan en talan om ogiltigförklaring som väckts av en fysisk eller juridisk person, endast prövas i den mån som personen har ett berättigat intresse av att den angripna rättsakten ogiltigförklaras. Ett sådant intresse förutsätter att själva ogiltigförklaringen av rättsakten kan få rättsverkningar och att talan således kan medföra en fördel för den person som har väckt den (se, bland annat, för ett liknande resonemang, dom kommissionen/Koninklijke FrieslandCampina, C-519/07 P, EU:C:2009:556, punkt 63, dom ACEA/kommissionen, C-319/09 P, EU:C:2011:857, punkt 67, dom Stichting Woonpunt m.fl./kommissionen, C-132/12 P, EU:C:2014:100, punkt 67, och dom Stichting Woonlinie m.fl./kommissionen, C-133/12 P, EU:C:2014:105, punkt 54).

56 För att en sökande ska anses ha ett berättigat intresse av att få saken prövad ska det föreligga ett faktiskt intresse (se, för ett liknande resonemang, dom kommissionen/Koninklijke FrieslandCampina, C-519/07 P, EU:C:2009:556, punkt 65, och dom Planet/kommissionen, C-564/13 P, EU:C:2015:124,

punkt 34). Det får inte vara fråga om en hypotetisk framtida situation (se, för ett liknande resonemang, dom Stroghili/revisionsrätten, 204/85, EU:C:1987:21, punkt 11, och dom Cañas/kommissionen, C-269/12 P, EU:C:2013:415, punkterna 16 och 17).

57 En sökandes berättigade intresse av att få saken prövad, vad avser ändamålet med talan, ska föreligga när talan väcks med risk för att den annars avvisas. Ändamålet med talan ska bestå fram till domstolsavgörandet, vid äventyr av att det beslutas att det saknas anledning att döma i saken (se, för ett liknande resonemang, dom Abdulrahim/rådet och kommissionen, C-239/12 P, EU:C:2013:331, punkt 61, och dom Cañas/kommissionen, C-269/12 P, EU:C:2013:415, punkt 15).

58 En sökandes berättigade intresse av att få saken prövad utgör således det väsentliga och främsta villkoret för att ha rätt att väcka talan vid domstol (se, för ett liknande resonemang, beslut S./kommissionen, 206/89 R, EU:C:1989:333, punkt 8, och dom Andechser Molkerei Scheitz/kommissionen, C-682/13 P, EU:C:2015:356, punkt 27).

59 Det ska dessutom erinras om att det för att en talan som väckts av en fysisk eller juridisk person mot en akt som riktar sig mot någon annan än personen i fråga ska kunna upptas till sakprövning enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF, krävs att den personen har talerätt. Talerätt föreligger i två fall, nämligen om en akt berör personen i fråga direkt och personligen eller, om personen berörs direkt av en regleringsakt och denna inte medför genomförandeåtgärder (se, för ett liknande resonemang, bland annat, dom Telefónica/kommissionen, C-274/12 P, EU:C:2013:852, punkt 19, och dom Stichting Woonpunt m.fl./kommissionen, C-132/12 P, EU:C:2014:100, punkt 44).

60 Domstolen konstaterar i förevarande fall för det första att tribunalen, i punkt 59 i det överklagade beslutet, fann att talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet som klagandena hade väckt med stöd av artikel 263 fjärde stycket FEUF skulle avvisas. Den enda grund som tribunalen angav till stöd för sitt beslut var att klagandena inte hade visat att de hade ett berättigat intresse av att få saken prövad och den prövade inte huruvida klagandena även hade talerätt enligt samma bestämmelse.

61 Det framgår således att skälen för tribunalens bedömning, i punkterna 29–35 och 55–58 i det överklagade beslutet att Mory inte berördes personligen av det omtvistade beslutet och vidare att klagandena inte har hindrats från att utöva sina processuella rättigheter till följd av beslutet att inte inleda någon formellt granskningsförfarande enligt artikel 108.2 FEUF, inte är ägnad att ge stöd åt vad tribunalen slog fast i slutet i det överklagade beslutet. Nämnda skäl hänför sig nämligen inte till prövningen av det berättigade intresset av att få saken prövad, utan till prövningen av talerätten, vilket tribunalen för övrigt har angett i punkterna 30 och 34 i det överklagade beslutet.

62 I detta avseende har klagandena således inte fog för sitt påstående att det räcker att en fysisk eller juridisk person är direkt och personligen berörd för att den ska anses ha talerätt. Såsom följer av punkterna 55–59 ovan utgör nämligen det berättigade intresset av att få saken prövad och talerätten två olika kumulativa sakprövningsförutsättningar som en fysisk eller juridisk person ska uppfylla för att ha rätt att väcka en talan om ogiltigförklaring med stöd av artikel 263 fjärde stycket FEUF (se, för ett liknande resonemang, bland annat, dom Stichting Woonpunt m.fl./kommissionen, C-132/12 P, EU:C:2014:100, punkterna 67 och 68, och dom Stichting Woonlinie m.fl./kommissionen, C-133/12 P, EU:C:2014:105, punkterna 54 och 55).

63 Av ovanstående överväganden följer att det resonemang som klagandena fört inom ramen för den första grunden till stöd för sitt överklagande, i den mån som resonemanget innebär att det var fel av tribunalen att i det överklagade beslutet slå fast att klagandena inte hade talerätt, delvis saknar verkan och delvis saknar grund.

64 För det andra ska klagandenas första grund prövas i den del som den avser tribunalens överväganden i punkterna 36–51 i det överklagade beslutet. I nämnda punkter underkände tribunalen de argument som klagandena framfört avseende att deras berättigade intresse av att få saken prövad i förevarande

fall följde av den talan som Mory-bolagen väckte den 25 april 2007 vid tribunal administratif de Paris om återkrav av det aktuella stödet och av den skadeståndstalan som de väckte den 7 maj 2013 vid tribunal de commerce de Paris i syfte att bland annat Sernam-koncernen och Geodis skulle ha solidariskt skadeståndsansvar för den skada som de företagen orsakat klagandena.

65 Tribunalen angav i detta avseende, i punkterna 39 och 40 i det överklagade beslutet, att den talan om återkrav av det aktuella stödet som väckts vid den nationella domstolen inte avsåg ersättning för en skada som klagandena påstår sig ha lidit.

66 Tribunalen angav vidare i punkt 41 i det överklagade beslutet först att klagandena under flera år inte vidtagit några åtgärder i syfte att erhålla ersättning för den skada som enligt dem har uppkommit som en följd av den snedvridning av konkurrensen som nämnda stöd orsakat. Därefter slog den i punkterna 42–49 i samma beslut fast att den skadeståndstalan som klagandena hade väckt vid tribunal de commerce de Paris, efter det att talan om ogiltigförklaring väckts vid unionsdomstolen, inte heller innebär att de anses ha ett berättigat intresse av att få saken prövad vid den domstolen. Klagandena hade nämligen inte visat att Geodis kunde åsamka dem skada i en sådan utsträckning att de hade rätt att föra en talan om skadestånd mot Geodis vid den nationella domstolen.

67 Tribunalen framhöll i detta avseende inledningsvis, i punkterna 44 och 45 i det överklagade beslutet, att genom att förvärvet av andelarna i Sernam-koncernen ägde rum efter den tidpunkt då Mory-bolagen blev föremål för ett förenklat konkursförfarande, kan inte det förvärvet vara orsaken till att de försattes i likvidation och Geodis kan följaktligen inte hållas ansvarigt för deras dåliga finansiella situation. Vidare underströk tribunalen, i punkt 47 i det överklagade beslutet, att det inte heller hade visats att Geodis, endast genom förvärvet av vissa andelar i Sernam-koncernen, teoretiskt sett skulle kunna hållas ansvarigt, enligt nationell rätt, för den skada som nämnda koncern påstås ha orsakat klagandena. I den mån som klagandena har gjort gällande den skada som Geodis skulle kunna orsaka dem genom förvärvet av vissa andelar i Sernam-koncernen utan att tvingas återbetala det aktuella stödet, slog tribunalen slutligen i punkt 48 i det överklagade beslutet fast att då Mory-bolagen inte längre bedrev någon ekonomisk verksamhet efter det att de försatts i likvidation, kan de inte åsamkas någon skada av den som förvärvat dem.

68 Domstolen erinrar inledningsvis om att tribunalen visserligen är ensam behörig att fastställa och bedöma omständigheterna och, i princip, att bedöma den bevisning som den har godtagit till stöd för dessa omständigheter. Domstolen är emellertid behörig att pröva tribunalens rättsliga bedömning av dessa omständigheter och de rättsliga följderna därav (se, för ett liknande resonemang, dom E.ON Energie/kommissionen, C-89/11 P, EU:C:2012:738, punkterna 64 och 65 och däri angiven rättspraxis). Frågan huruvida unionsdomstolens ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet, med beaktande av sådana omständigheter och sådan bevisning, kan vara till fördel för klagandena inom ramen för en talan som väcks vid de nationella domstolarna och som kan visa att de har ett berättigat intresse att få saken prövad av unionsdomstolen, är således en rättsfråga som omfattas av domstolens prövning i ett mål om överklagande.

69 Det ska erinras om att det följer av fast rättspraxis att en talan om ogiltigförklaring kan ligga till grund för en eventuell skadeståndstalan (se, för ett liknande resonemang, dom Könecke Fleischwarenfabrik/kommissionen, 76/79, EU:C:1980:68, punkt 9, dom Frankrike m.fl./kommissionen, C-68/94 och C-30/95, EU:C:1998:148, punkt 74, beslut Lech-Stahlwerke/kommissionen, C-111/99 P, EU:C:2001:58, punkterna 19 och 20, beslut kommissionen/Provincia di Imperia, C-183/08 P, EU:C:2009:136, punkt 30, och dom Abdulrahim/rådet och kommissionen, C-239/12 P, EU:C:2013:331, punkt 64).

70 Det ska göras en konkret bedömning av frågan huruvida en sökande fortfarande har ett berättigat intresse av att få saken prövad, varvid det bland annat ska tas hänsyn till konsekvenserna av den påstådda rättsstridigheten och arten av den skada som sökanden påstår sig ha lidit (dom Abdulrahim/rådet och kommissionen, C-239/12 P, EU:C:2013:331, punkt 65).

71 I förevarande fall följer det i huvudsak av punkt 46 i det överklagade beslutet att den skada som klagandena påstår sig ha lidit följer av att Sernam-koncernen under tio år mottagit stöd som är olagligt och oförenligt med den inre marknaden. Stödet har beviljats av Republiken Frankrike och kommissionen har genom Sernam 3-beslutet slagit fast att det ska återbetalas.

72 Genom det omtvistade beslutet underrättade kommissionen emellertid Republiken Frankrike om att nämnda återbetalningsskyldighet inte utsträcktes till att gälla Geodis för det fall att det bolaget skulle förvärva en del av andelarna i Sernam-koncernen, eftersom det i avsaknad av ekonomisk kontinuitet inte kunde anses ha visats att Geodis faktiskt skulle förfoga över det aktuella stödet.

73 Härav följer att Geodis, som därefter förvärvade vissa andelar i Sernam-koncernen, inte har någon återbetalningsskyldighet mot bakgrund av att det beslutet antogs, då det bolaget inte kan anses utgöra en mottagare av det aktuella stödet.

74 Såsom generaladvokaten har angett i punkt 91 i sitt förslag till avgörande följer det redan av denna omständighet att klagandena har ett berättigat intresse av att väcka talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet. Deras talan om skadestånd vid de nationella domstolarna, i den mån som syftet därmed är att erhålla ersättning för den skada som de påstår sig ha lidit på grund av det aktuella stödet, grundar sig nämligen på antagandet att Geodis i egenskap av förvärvare ska anses vara mottagare av det aktuella stödet.

75 Eftersom en ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet kan antas leda till att Geodis anses vara mottagare av det aktuella stödet, vilket genom att det beviljades ska ha orsakat den skada som klagandena gjort gällande, skulle en sådan ogiltigförklaring i sig öka möjligheterna för att en talan om skadestånd vid tribunal de commerce de Paris bifalls i den mån som den avser Geodis. Således skulle klagandena ges en fördel med avseende på den talan.

76 Det kan härvid, till skillnad från vad tribunalen fann i punkt 47 i det överklagade beslutet, inte anses vara nödvändigt att klagandena visar att Geodis enligt nationell rätt faktiskt skulle kunna hållas ansvarigt för den påstådda skadan endast av det skälet att det bolaget förvärvat andelar i Sernam-koncernen. Det ankommer nämligen inte på unionsdomstolen att i samband med prövningen av om det föreligger ett berättigat intresse av att få saken prövad bedöma sannolikheten för att en talan som väckts vid de nationella domstolarna med stöd av nationell rätt anses välgrundad. Det ankommer följaktligen inte på unionsdomstolen att ersätta de nationella domstolarnas bedömning med sin egen i det avseendet. Däremot är det nödvändigt, men också tillräckligt, att talan om ogiltigförklaring som väckts vid unionsdomstolen resulterar i en fördel för den som väckt den. Så är fallet i förevarande mål, vilket följer av punkterna 74 och 75 ovan.

77 Det saknar även betydelse, till skillnad från vad tribunalen angav i punkt 48 i det överklagade beslutet, att Mory-bolagen inte längre bedrivit någon ekonomisk verksamhet sedan de försatts i likvidation. Den skada som klagandena påstår sig ha lidit, vilket kommissionen har medgett under förhandlingen, följer nämligen av den snedvridning av konkurrensen som var en följd av att det aktuella stödet beviljades under en tidsperiod då det är utrett att Mory-bolagen bedrev ekonomisk verksamhet på den berörda marknaden och således konkurrerade med mottagaren av nämnda stöd.

78 Av samma skäl saknar det betydelse att Geodis förvärv – då det ägde rum efter den tidpunkt då Mory-bolagen blev föremål för ett förenklat konkursförfarande, vilket framgår av punkterna 44 och 45 i det överklagade beslutet – av vissa andelar i Sernam-koncernen inte är orsaken till att nämnda bolag försatts i likvidation.

79 Det ska tilläggas att det är fel av kommissionen att, i samband med förevarande mål om överklagande, kritisera klagandena för att de väckte talan om skadestånd vid den nationella domstolen efter det att de hade väckt talan om ogiltigförklaring vid tribunalen. Det följer nämligen av domstolens praxis, vilken det erinrats om i punkterna 56 och 69 ovan, att den omständigheten att en talan om skadestånd

eventuellt kommer att väckas räcker för att det ska anses föreligga ett berättigat intresse av att få saken prövad, förutsatt att det inte är en hypotetisk situation. I förevarande fall är det emellertid utrett att klagandena har omnämnt avsikten att väcka talan om skadestånd i den ansökan som ingavs till tribunalen och att talan, såsom framgår av punkt 42 i det överklagade beslutet, sedan väcktes innan det överklagade beslutet antogs.

80 Därutöver konstaterar domstolen att ogiltigförklaringen av det omtvistade beslutet i sig även skulle kunna ge klagandena fördelar med avseende på den talan som de har väckt vid tribunal administratif de Paris, i syfte att Republiken Frankrike ska återkräva det aktuella stödet. En ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet skulle nämligen leda till att Geodis inte längre nödvändigtvis skulle omfattas av den återbetalningsskyldighet som följer av det omtvistade beslutet. En ogiltigförklaring av sistnämnda beslut skulle således öka möjligheterna att talan som väckts vid tribunal administratif de Paris bifalls.

81 Tribunalen gjorde sig följaktligen skyldig till felaktig rättstillämpning när den i punkt 40 i det överklagade beslutet fann att sistnämnda talan inte kunde anses ge klagandena ett berättigat intresse av att få saken prövad endast med hänvisning till att syftet med den talan inte var att erhålla ersättning för den påstådda skadan. Ett berättigat intresse av att få saken prövad kan nämligen, såsom generaladvokaten har angett i punkt 40 i sitt förslag till avgörande, anses föreligga till följd av alla former av rättsliga åtgärder vid de nationella domstolarna inom ramen för vilka en eventuell ogiltigförklaring av den rättsakt som överklagats vid unionsdomstolen kan ge den sökanden en fördel.

82 Kommissionen har i detta avseende felaktigt gjort gällande att den talan som klagandena har väckt vid tribunal administratif de Paris inte kan anses innebära att klagandena har ett berättigat intresse av att få saken prövad vid unionsdomstolen, då den talan endast har till syfte att det aktuella stödet ska återkrävas, inte av Geodis, utan av Sernam-koncernen. Det följer nämligen tydligt av de handlingar som har ingetts till domstolen att nämnda talan omfattade de på varandra följande mottagarna av det aktuella stödet. Klagandena nämnde för övrigt uttryckligen i sina inlagor till tribunalen att deras talan hade utsträckts till att omfatta de på varandra följande mottagarna. Den invändning om rättegångshinder som kommissionen har framställt på den grunden att klagandena inte framförde detta argument i målet vid tribunalen ska således avslås.

83 Vidare kan det visserligen inte uteslutas att antagandet av Sernam 3-beslutet, i den del som det däri slås fast att det aktuella stödet ska återkrävas, eller den omständigheten att Mory-bolagens ekonomiska verksamhet upphört i förekommande fall kan ha inverkan på klagandenas berättigade intresse av att få saken prövad vid tribunal administratif de Paris. Den omständigheten saknar emellertid helt betydelse, till skillnad från vad kommissionen har gjort gällande bland annat under förhandlingen, för klagandenas berättigade intresse av att få saken prövad vid unionsdomstolen. Utgången av målet om ogiltigförklaring vid unionsdomstolen kan nämligen påverka prövningen av talan om återkrav av det aktuella stödet vid den nationella domstolen.

84 Av det ovanstående följer, särskilt av punkterna 77, 78 och 83 ovan, att tribunalen även gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den i punkterna 52–54 i det överklagade beslutet slog fast att Superga Invest, i dess egenskap av huvudaktieägare i Mory-bolagen, inte hade visat att det hade ett berättigat intresse av att få saken prövad, eftersom Mory-bolagen då de inte längre bedriver någon verksamhet inte kan lida någon konkurrensskada som Superga Invest får ta konsekvenserna av. Då Superga Invests berättigade intresse av att få saken prövad sammanfaller med Mory-bolagens, har även det bolaget på samma grunder ett berättigat intresse av att få saken prövad av unionsdomstolen.

85 Av det anförda följer att tribunalen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den slog fast att klagandena inte hade visat att de hade ett berättigat intresse av att få saken prövad, i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF, i syfte att det omtvistade beslutet skulle ogiltigförklaras.

86 Under dessa omständigheter konstaterar domstolen att överklagandet kan vinna bifall på den första grund som klagandena har anfört till stöd för sitt överklagande.

87 Således ska det överklagade beslutet upphävas redan på denna grund och det saknas anledning att pröva övriga grunder som klagandena åberopat till stöd för sitt överklagande.

Prövning av talan vid tribunalen

88 Enligt artikel 61 i domstolens rättegångsregler gäller att domstolen ska upphäva tribunalens avgörande om överklagandet är välgrundat. Domstolen kan själv slutligt avgöra ärendet, om detta är färdigt för avgörande, eller återförvisa ärendet till tribunalen för avgörande.

89 I förevarande fall bedömer domstolen att den förfogar över de upplysningar som krävs för att slutligt pröva den invändning om rättegångshinder som kommissionen framställde under förfarandet i första instans.

90 För det första finner domstolen att invändningen om rättegångshinder, i den mån som den avser att klagandena inte har något berättigat intresse av att få saken prövad, ska avslås av de skäl som det redogjorts för i punkterna 74–85 ovan.

91 För det andra, i den mån som invändningen om rättegångshinder avser att klagandena inte har någon talerätt, ska det framhållas att, såsom redan har angetts i punkt 59 ovan, det enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF finns två fall i vilka en fysisk eller juridisk person har rätt att väcka talan mot en akt som riktar sig mot någon annan än personen i fråga, nämligen om akten berör personen i fråga direkt och personligen eller, om personen berörs direkt av en regleringsakt och denna inte medför genomförandeåtgärder.

92 Eftersom det omtvistade beslutet, som är riktat till Republiken Frankrike, inte medför genomförandeåtgärder i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF, då det inte är fråga om en rättsakt med allmän giltighet (se, för ett liknande resonemang, dom Inuit Tapiriit Kanatami m.fl./parlamentet och rådet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, punkt 56), ska det prövas huruvida det beslutet berör klagandena direkt och personligen i den mening som avses i den bestämmelsen.

93 Det framgår av domstolens praxis att andra rättssubjekt än de som ett beslut är riktat till endast kan göra gällande att de är personligen berörda om beslutet påverkar dem på grund av vissa för dem utmärkande egenskaper eller på grund av faktiska omständigheter som särskiljer dem från alla andra rättssubjekt, och beslutet därigenom medför att de individualiseras på motsvarande sätt som den som beslutet är riktat till (se, bland annat, dom Plaumann/kommissionen, 25/62, EU:C:1963:17, punkt 223, dom Sniace/kommissionen, C-260/05 P, EU:C:2007:700, punkt 53, dom 3F/kommissionen, C-319/07 P, EU:C:2009:435, punkt 29, och dom T & L Sugars och Sidul Açúcares/kommissionen, C-456/13 P, EU:C:2015:284, punkt 63).

94 Eftersom talan vid tribunalen avsåg ett beslut av kommissionen om statligt stöd finns det skäl att erinra om följande. I samband med förfarandet för kontroll av statligt stöd enligt artikel 108 FEUF ska en åtskillnad göras mellan å ena sidan den preliminära granskning av stödåtgärderna som anges i artikel 108.3 FEUF och å andra sidan den granskning som anges i artikel 108.2 FEUF. Den förstnämnda granskningen syftar enbart till att göra det möjligt för kommissionen att bilda sig en första uppfattning om huruvida stödet helt eller delvis är förenligt med den inre marknaden, medan den sistnämnda granskningen syftar till att göra det möjligt för kommissionen att få kunskap om samtliga omständigheter i ärendet och det är först i detta skede som kommissionen enligt fördraget har en skyldighet att ge berörda parter tillfälle att yttra sig (se, bland annat, dom 3F/kommissionen, C-319/07 P, EU:C:2009:435, punkt 30 där angiven rättspraxis).

95 Av detta följer att om kommissionen, utan att inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 108.2 FEUF, genom ett beslut enligt artikel 108.3 FEUF, slår fast att ett stöd är förenligt med den inre marknaden, kan de personer som omfattas av nyss nämnda processrättsliga skyddsregler

endast göra dem gällande om de har möjlighet att väcka talan mot kommissionens beslut vid unionsdomstolen. Av dessa skäl ska unionsdomstolen ta upp en talan om ogiltigförklaring av ett sådant beslut, vilken väckts av en berörd part i den mening som avses i artikel 108.2 FEUF, till sakprövning, om den som väckt talan gjort detta i syfte att tillvarata sina processuella rättigheter enligt den bestämmelsen (se, för ett liknande resonemang, bland annat dom 3F/kommissionen, C-319/07 P, EU:C:2009:435, punkt 31 och där angiven rättspraxis, och dom kommissionen/Kronoply och Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, punkt 47).

96 Domstolen har tidigare slagit fast att sådana berörda parter är personer, företag eller sammanslutningar, vars intressen eventuellt skadas av att ett stöd beviljas, det vill säga särskilt företag som konkurrerar med stödmottagarna och branschorganisationer (se, bland annat, dom 3F/kommissionen, C-319/07 P, EU:C:2009:435, punkt 32 och där angiven rättspraxis).

97 Om sökanden däremot ifrågasätter lagenligheten av ett beslut om bedömning av ett stöd som fattats antingen på grundval av artikel 108.3 FEUF eller efter det formella granskningsförfarandet, räcker inte enbart den omständigheten att sökanden är en berörd part i den mening som avses i artikel 108.2 FEUF för att talan ska kunna tas upp till sakprövning. Sökanden måste i ett sådant fall styrka att denna har en särskild ställning i den mening som avses i den rättspraxis som angetts i punkt 93 ovan. Så är till exempel fallet om sökandens marknadsställning skadas väsentligt av det stöd som är föremål för prövning i det aktuella beslutet (se, för ett liknande resonemang, dom kommissionen/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, C-78/03 P, EU:C:2005:761, punkt 37 och där angiven rättspraxis, och dom British Aggregates/kommissionen, C-487/06 P, EU:C:2008:757, punkt 30).

98 I detta sammanhang har förutom det stödmottagande företaget exempelvis även företag som konkurrerar med det stödmottagande företaget, vilka har varit aktiva under ett formellt granskningsförfarande, ansetts vara personligen berörda av kommissionens beslut att avsluta detta förfarande, förutsatt att deras ställning på marknaden väsentligt påverkas av den stödåtgärd som det omtvistade beslutet avser (se dom Sniace/kommissionen, C-260/05 P, EU:C:2007:700, punkt 55 och där angiven rättspraxis).

99 Vad gäller bedömningen av huruvida ställningen på marknaden påverkats väsentligt har domstolen slagit fast att enbart den omständigheten att en rättsakt såsom det omtvistade beslutet kan ha en viss påverkan på de existerande konkurrensförhållandena på den relevanta marknaden, och att företaget i fråga befinner sig i något slags konkurrensförhållande till det företag som rättsakten riktar sig till, i vart fall inte är tillräcklig för att detta företag ska kunna anses vara personligen berört av denna rättsakt (se, för ett liknande resonemang, dom British Aggregates/kommissionen, C-487/06 P, EU:C:2008:757, punkt 47).

100 Ett företag kan således inte enbart åberopa den omständigheten att det konkurrerar med det stödmottagande företaget utan ska dessutom visa att det befinner sig i en konkret situation som försätter det i en ställning som motsvarar den som gäller för den person som ett beslut är riktat till (se, bland annat, dom British Aggregates/kommissionen, C-487/06 P, EU:C:2008:757, punkt 48).

101 Såsom följer av punkt 72 ovan underrättade kommissionen i förevarande fall Republiken Frankrike om att dess skyldighet enligt Sernam 3-beslutet att återbetala det stöd som förklarats vara olagligt och oförenligt med den inre marknaden inte utsträcktes till att gälla Geodis för det fall att det bolaget skulle förvärva en del av andelarna i Sernam-koncernen. Det kunde nämligen i avsaknad av ekonomisk kontinuitet inte anses ha visats att Geodis faktiskt skulle förfoga över det aktuella stödet.

102 Dessutom följer det uttryckligen av punkt 54 i det omtvistade beslutet att det beslutet inte avsåg huruvida Geodis investering bestående i att förvärva vissa andelar i Sernam-koncernen var rationell eller inte. Således innebar det inte att kommissionens bedömning av den investeringen mot bakgrund av artikel 107.1 FEUF föregicks.

103 Härav följer att det stöd som enligt det omtvistade beslutet inte kan återkrävas av den som förvärvat en del av andelarna i den ursprungliga stödmottagaren uteslutande utgörs av just det stöd som redan är föremål för Sernam 3-beslutet.

104 Såsom generaladvokaten har angett i punkterna 147 och 169 i sitt förslag till avgörande, ska det omtvistade beslutet följaktligen anses höra samman med och komplettera Sernam 3-beslutet, i den mån som det därigenom preciseras vilka som ska anses vara mottagare av det aktuella stödet. Följaktligen preciseras även vem som är skyldig att återbetala nämnda stöd efter de händelser som inträffat efter det att det beslutet antogs, det vill säga i förevarande fall tredje mans förvärv av en del av andelarna i den ursprungliga mottagaren av det aktuella stödet.

105 Det är utrett att kommissionen antog Sernam 3-beslutet efter det formella granskningsförfarande som avses i artikel 108.2 FEUF.

106 Klagandena kan under dessa omständigheter anses beröras personligen av det omtvistade beslutet i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF, om de visar bland annat att deras ställning på marknaden har påverkats väsentligt av att det aktuella stödet beviljats. Endast den omständigheten att de kan anses vara parter i den mening som avses i artikel 108.2 FEUF räcker inte för att det ska kunna slås fast att talan kan upptas till prövning.

107 I förevarande fall har klagandena gjort gällande att Mory-bolagen berörs personligen av det omtvistade beslutet, eftersom kommissionen genom att underlåta att inleda ett formellt granskningsförfarande har hindrat klagandena från att utöva de processuella rättigheter som tillkommer dem enligt artikel 108.2 FEUF bland annat för att de ska kunna göra gällande att nämnda institution saknade behörighet att anta det beslutet. Dessutom ska Mory-bolagen ha visat att det föreligger ett berättigat intresse av att få saken prövad. Vidare ska de ha deltagit i det administrativa förfarande som ledde till att Sernam 3-beslutet antogs och ska ha kontaktat kommissionen dagen innan det omtvistade beslutet antogs i syfte att få klarhet i vilken rättslig grund som den institutionen avsåg att lägga till grund för sitt beslut. Därutöver ska endast dessa bolag ha väckt talan vid franska domstolar i syfte att franska myndigheter ska återkräva det aktuella stödet av mottagarna och de ska, i likhet med Superga Invest, ha väckt talan om skadestånd vid samma domstolar i syfte att erhålla ersättning för den skada som de lidit till följd av att nämnda stöd beviljats.

108 Dessutom har klagandena, för fullständighetens skull, gjort gällande att Mory-bolagens konkurrensställning har påverkats väsentligt av det aktuella stödet. Mory-bolagen ska till och med ha tvingats upphöra med sin verksamhet av skäl som de bedömer har ett samband med beviljandet av det aktuella stödet. Vad beträffar Superga Invest, har även det bolaget, i dess egenskap av aktieägare i Mory-bolagen, fått konkurrensnackdelar, särskilt som det skulle kunna välja att självt träda in på den berörda marknaden.

109 Domstolen konstaterar härvid att i enlighet med den rättspraxis som det erinrats om i punkterna 62, 97 och 98 ovan är det påstådda åsidosättandet av de processuella rättigheter som tillkommer Mory-bolagen enligt artikel 108.2 FEUF, deras berättigade intresse av att få saken prövad och deras aktiva roll inom ramen för det förfarande som ledde till att Sernam 3-beslutet och det omtvistade beslutet antogs inte sådana att de i förevarande mål kan anses försätta dem i en sådan ställning som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF. Inte heller den omständigheten att klagandena har väckt talan vid nationella domstolar i syfte dels att se till att de franska myndigheterna ska tvingas återkräva det aktuella stödet, dels att erhålla ersättning för den skada som de påstår sig ha lidit på grund av samma stöd, är i sig tillräcklig för att försätta dem i en sådan ställning som avses i den bestämmelsen, eftersom alla har rätt att väcka talan i dessa avseenden.

110 Vidare har klagandena visserligen, även om det var för fullständighetens skull, påstått att Mory-bolagens konkurrensställning har påverkats väsentligt av det aktuella stödet, framför allt genom att Mory-bolagen tvingats upphöra med sin verksamhet. Domstolen konstaterar emellertid att

klagandena varken i sin talan i första instans eller inom ramen för förevarande överklagande har förebringat någon bevisning som styrker det påståendet. De har inte heller inkommit med några uppgifter till domstolen beträffande den ifrågavarande marknadsstrukturen och deras ställning på den marknaden. Vad beträffar Superga Invest, är det utrett att det bolaget inte är verksamt på den berörda marknaden och att det således inte kan anses konkurrera med mottagaren av det aktuella stödet. Eftersom Mory-bolagen inte har visat att deras konkurrensställning har påverkats väsentligt av det aktuella stödet, kan Superga Invest inte därigenom anses ha fått talerätt endast av det skälet att det bolaget innehar aktier i Mory-bolagen.

111 Följaktligen kan ingen av klagandena anses vara personligen berörd av det omtvistade beslutet i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF.

112 Den invändning om rättegångshinder avseende klagandenas talan om ogiltigförklaring vid tribunalen som kommissionen framställde i målet vid tribunalen ska bifallas i den mån som invändningen avser att klagandena saknar talerätt. Följaktligen ska nämnda talan avvisas.

Rättegångskostnader

113 Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna när överklagandet bifalls och domstolen avgör målet slutligt. Enligt artikel 138.2 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 gäller i mål om överklagande, ska domstolen besluta om fördelningen av rättegångskostnaderna om det finns flera tappande parter.

114 Eftersom klagandenas överklagande bifallits, men deras talan om ogiltigförklaring avvisats, ska parterna bära sina rättegångskostnader med avseende på såväl förfarandet i första instans som på målet om överklagande.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

1) Europeiska unionens tribunals beslut Mory m.fl./kommissionen (T-545/12, EU:T:2013:607) upphävs.

2) Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2012) 2401 final av den 4 april 2012 om förvärv av tillgångarna i Sernam-koncernen i samband med att den var föremål för ett förenklat konkursförfarande som Mory SA, Mory Team och Superga Invest avvisas.

3) Mory SA, Mory Team, Superga Invest och Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader med avseende på såväl förfarandet i första instans som på målet om överklagande.

Underskrifter